

Pomazání Saula za krále

„**S**amuel byl posledním ze soudců Izraele. Vyrůstal u svatyně, ve které byla střežena posvátná Archa úmluvy. Hospodin jej vyvolil za vůdce svého lidu a dal mu **prorockého** ducha, aby mohl mluvit jménem samotného Boha.

Když byl už starý, přistoupili k němu vůdcové jednotlivých Izraelských kmenů a řekli mu: ‘Chceme krále, aby nám vládl stejně jako všem okolním národům!’ Samuel jim správně namítal, že zvolený král by zavedl v zemi daně, nárokoval by si půdu a z jejich synů by si udělal služebníky. Vůdcové kmenů však trvali na svém: ‘Chceme krále!’

Jednoho dne přivedl Hospodin do domu proroka Samuela muže jménem Saul z kmene Benjamínova. Byl to krásný mladík vysokého vzrůstu. Samuel uslyšel Hospodinův hlas: ‘On je tím vyvoleným králem!’ Vzal tedy malou nádobku s **olejem pomazání** a vylil ji na jeho hlavu se slovy: ‘Hospodin tě pomazal králem celého izraelského lidu!’“

Matěj zvedl ruku a namítl: „Bez voleb se přece nikdo nemůže stát králem!“

Moudrý písař mu vysvětlil, že v dávných dobách byli králové pro svůj úřad posvěcováni kněžími nebo proroky, aby bylo naprosto jasné, že jim jejich moc byla svěřena Bohem, a proto měli dobře vládnout a nenamlouvat si, že jim jejich poddaní patří jako majetek. Saul byl nejdříve dobrým králem a udatným bojovníkem. Podařilo se mu zvítězit nad nepřáteli v mnoha bitvách. Jednou však neposlechl ani Hospodina, ani Samuela a chtěl jednat podle své vlastní vůle. Stala se velmi smutná věc: Bůh ho jako krále odmítl! Po tomto odmítnutí se stal ze Saula nedůvěřivý a hněvivý muž. Zdálo se mu, že na něj na každém kroku číhají intriky, hrozby a zrady.“

Písař ukázal na obraz a řekl dětem: „Vidíte, jak prorok posvěcuje královským olejem toho chlapce? To je David, nejmladší syn **Jesseho, betlémského pastýře**. On se měl stát budoucím králem Izraele namísto Saula. Poslouchejte, co se však stalo. David moc dobře nechápal, co se s ním stalo, když mu prorok

Samuel zavolał Saula, vzal nádobku oleje, vylil mu ji na hlavu, políbil ho a řekl: „Hospodin tě pomazal za knížete nad Izraelem, svým lidem.“

1 Sam 10

★ **Prorok.** Jedná se o člověka, který mluví a jedná v Hospodinově jménu. Často ohlašuje tresty, především když Izrael upadl do modloslužby. Vyzývá také k naději a důvěře v Hospodinova zaslíbení. Prorok nejen zvěštuje budoucnost, ale také pomáhá k lepšímu prožití přítomného okamžiku.

★ **Olej pomazání.** Blahodárné vlastnosti oleje byly známé již odnepaměti. Olej byl symbolem síly a božího požehnání. Izraelský král byl ustanoven pomazáním olejem na hlavě. Slovo „Mesiáš“ znamená „Hospodinův pomazaný“ a na prvním místě se vztahuje na krále. Později se jím odkazovalo přímo na „očekávaného osvoboditele“ Izraelců.

★ **Jesse, betlémský pastýř.** Betlém je vesnice vzdálená asi 8 km od Jeruzaléma. Obyvatelé se tam živili pastevectvím, tak jako Jesse, Davidův otec. Prorok Izaiáš (11, 1) říká, že Mesiáš má vzejít z „výhonku kmene Jesse“, aby ukázal, že to bude Davidův potomek. Ježíš se narodil právě v Betlémě.